

K O B R A

KULTURNÍ OBČASNÍK REGIONÁLNÍCH
AUTORŮ
DUBEN 2016*** ROČNÍK XVII.*** ČÍSLO 4

Citát inspirující:

Miloval literaturu, ale ne zase tolik, aby sám nepsal.

A. Andreev

Josef JINDRA

Snad i recept na polévku

(úryvek soutěžní práce na Řehečské slepici 2011)

**Poslechněte příběh snový
o slepičce, kohoutovi,
uvažte pak sami přec,
zda je recept správná věc
na polévky chuti milé
z téhle slípky zasloužilé.
Ještě než budete vařit,
pokuste se aspoň věřit,
když vám k tomu, co zem skryje,
přidám trochu historie.
Stojí to, jak lid to říká,
za pár veršů od básníka.**

NEJLEPŠÍ ČESKÉ BÁSNĚ

Nedávno jsem si v knihovně vypůjčil knížku „Nejlepší české básně 2015“. Výbor básní z konkrétního roku vychází již několik let v nakladatelství Host. Tentokrát jej sestavil básník Petr Borkovec a roli editora a autora eseje se ujal Tomáš Gabriel.

Pročetl jsem si výběrovou sbírku a měl jsem takový zvláštní pocit. Nakonec i sestavovatelé na obálce přiznávají, že „výběr nemá sugerovat iluzi objektivity, ale naopak subjektivních pohledů editorů na poezii daného roku.“ Nevím, jak se na knížku bude dívat člověk, který se s poezií setká výjimečně. Pokud ovšem takovou knížku vůbec otevře. Myslím si, že se můžu považovat za čtenáře poezie, neboť tvorbu současných básníků sleduji, během roku přečtu několik desítek sbírek nejruznějších autorek a autorů, různé úrovně. Ale mě na výběru nezaujala prakticky žádná báseň. Stejně tak by určitě nezaujaly ani moje básně sestavovatele a autory zařazené ve výběru. Jsme prostě jiné krevní skupiny, tak už to na světě chodí. Moje poezie je přízemní, zatímco poezie uveřejněných autorů má „prolamovat automatizaci navyklého stylu a nahrazuje ji stylizací dynamickou a vědomou.“

Před nedávnem jsem v Kobře přiznal, že jsem si ze sbírky Kateřiny Rudčenkové, za kterou získala Magnesii Literu, sice moc nevybral, ale její poezie, některé obraty, pocity mě inspirovaly k vlastní tvorbě.

V tomto výboru mě neinspirovalo nic. Možná je to moje chyba, možná tomu nerozumím. Nakonec jsem jenom básnický amatér, ale rád bych se poučil.

A pak jsem si ještě položil několik otázek, když jsem knížku, asi se k ní už nikdy nevrátím, zavíral. Je opravdu tohle pohled na současnou poezii reprezentující naši dobu? Až onu knížku otevře někdo za pár let, co si pomyslí o naší generaci? A liší se tvorba této generace od jiných generací, je pro ni něco charakteristického? Kdo z autorů vejde do povědomí národa nebo aspoň čtenářů? A bude vůbec za nějakých 50 let někdo o takovou poezii projevovat zájem?

Nebo je to jen slepá větev? Pokus o něco nového?

Nevím, na otázky neznám odpovědi. A obávám se, že literárnímu světu je to celkem jedno. Jen jsem si tak představoval, jak by asi vypadal výběr Nejhorší české básně 2015? Václav

VÍTE, ŽE ...

- Ve středu 9.března 2016 proběhlo v Knihovně Václava Čtvrta v Jičíně literárně – hudební pásmo „Loučení“, na kterém vystoupilo literární sdružení DIV, Písničkáři Ze šuplíku a studenti jičínského gymnázia. O akci vyšel článek v Nových Novinách v pátek 18.března 2016 „Písničkáři Ze šuplíku hráli v nové sestavě“ (autor Žantovský plus foto z akce).

- V sobotu 2.dubna 2016 proběhlo v Knihovně Václava Čtvrta v Jičíně finálové odpoledne 15.ročníku literární soutěže Řehečská slepice 2016. Hlavní cenu získal Liboslav Kučera z Prachova za povídku „Maturita“ (zvítězil i v kategorii próza). V poezii se porotě nejvíce líbila práce Jiřího Šandery z Milonic a v písňovém extu nejvíce uspěl Petr Šulista z Oseku u Strakoníc. Další podrobnosti k soutěži najdete na <http://slepice.rehec.cz/>.

- Václav Franc uspěl v letošním ročníku literární soutěže Jindřichohradecký Textík 2016, jeho práce byly zařazeny do sborníku a vyhlášení konečných výsledků se uskuteční v Jindřichově Hradci 7.dubna 2016, kde budou odtajněny konečné výsledky s pořadím.

Václav

ČAJ č. 115 – SVATAVA MÁŠOVÁ A MARCELA KUBOVÁ

V dubnovém čísle ČAJe Vás pozvu na jih, do Athén a do Itálie. S těmi Athénami to nesmíte brát tak vážně, protože to budou jen hánácké Athény - Kroměříž. Odtud je dnešní host ČAJe Svatava Mášová. Představila svoji poezii již ve sborníku "Město, moře, kuře, stavení" (vyšlo podzim 2015) a na titulní stránce ČAJe básně "Duben". Další ochutnávka z její tvorby je dál v časopise.

Ale s tou Itálií jsem to myslel vážně. Marcela Kubová pochází sice ze slovenského Martina, tam jsme ji měli možnost poznat, byla i na akcích v Jičíně, ale již nějaký čas žije se svým přítelem Enrikem v Itálii. Vedle krátké ukázky její tvorby (haiku) Marcela ochotně odpověděla na všechny otázky. V Itálii se jí žije dobře, přiznává: "Teraz mám dva domovy! Taliansko je krajinou, kde to, čo zklame zároveň aj poteší."

A když už jsme v Itálii, rád bych vám představil knihu Paolo Giordana: „Osamělost prvočísel“. Třeba je to autor, který v budoucnu získá stejnou proslulost jako nedávno zesnulý Umberto Eco (mimochodem v době našeho rozhovoru ještě žil), a tak jsem se podíval na jeho poslední knihu „Nulté číslo“.

Václav

ŘEKNI MI, CO ČTEŠ ...

Hana Bořkocová: PROČ JSEM JEN NEPSALA VŠEMI SMĚRY

Vydalo nakladatelství Plus v roce 2015

Doslov Hana Kosáková

Knih, kterou vám tentokrát představuji, není žádným veselým čtením, oddychovou literaturou, ale právě naopak. Je to pojednání o jednom nelehkém lidském osudu, autorka se snaží vyrovnat se svým strašným zážitkem za 2.světové války.

A stejně jako kdesi řekl Arnošt Lustig, že stále píše jednu knihu, i Hana Bořkocová se vrací ke stejným tématům, a to i když se po

válce provdá a vychovává svých pět dětí.

V krátkých prózách, zamyšleních či básních vnímá, jak tenká je lávka od obyčejného lidského štěstí k útrapám, ztrátám, ponižení či dokonce ke smrti.

Měl bych uvést na vysvětlenou, že Hana Bořkovicová (1927-2009), rozená Knappová, byla s rodiči a bratrem transportována v roce 1943 do Terezína. Prošla Osvětimí a Kurzbachem, následně po evakuaci prožila konec války ve Wohlau. Po válce se v roce 1949 provdala a měla pět dětí. Navíc otec s bratrem v koncentračním táboře zahynuli, ona se s matkou vrátila, ale po celý zbytek života si nesla stigma prožitků transportu a koncentračního tábora.

Není to jednoduché čtení, vyžaduje dost času, rozmyšlení nad každým slovem, větou. Zajímavé je i datování próz ještě v době 2.světové války, kdy autorka, mladá dívka, touží po lásce, svobodě, ale je konfrontována s každodenním strachem o holý život.

Po přečtení jsem si uvědomil, jak se mnohdy hádáme kvůli malichernostem, hašteříme se mezi sebou, ale nedokážeme ocenit všechny jistoty našeho života, jak je ve svých prózách dokázala zachytit a pojmenovat Hana Bořkovicová.

Václav

Místní organizace Svazu důchodců Hradec Králové
pořádá

dne 5.dubna 2016 od 14,30 hodin

v jídelně HARMONIE II

posezení s regionálním autorem

Václavem FRANCEM a jeho přáteli

v programu

NEBREČ, JEŠTĚ JE TU ŘEHEČ !

V 18 hodin zveme k posezení

v kavárně Café Pessoa proti Adalbertinu,

kde v rámci Literárního úterý představí Václav Franc

svoji tvorbu v programu:

ZUBAŘ PO PRACOVNÍ DOBĚ!

Literární klub Petra Bezruče Frýdek-Místek
srdečně zve na mezinárodní setkání literátů
„PSANÍ NÁS SPOJUJE!“
s hosty ze Slovenska i Česka
sobota 21. května 2016, Malenovice, hotel Rajská bouda
BESKYDSKÁ LÁVEČKA 2016

Program:

9 hod. Prezentace 9,45 hod. Zahájení Dajana Zápalková

10 hod. Přednášky:

Petr Andrl 10,40 hod. Mgr. Jaromír Polášek

Diskuse k tématům

Pozdravy hostů 12 hod. Oběd

14 hod. Představení tvorby literátů- hostů

15 hod. Veršování členů LKPB

16 hod. Hudební překvapení

Volná zábava

Přijďte poznat krásu verše, slova, ale i malebných Beskyd!

Těšíme se na vás všechny!

LOUČENÍ

Ve středu 9.března 2016 proběhlo v Knihovně Václava Čtvrta v Jičíně literárně – hudební pásmo „Loučení“, na kterém vystoupilo literární sdružení DIV, Písničkáři Ze šuplíku a studenti jičínského gymnázia.

Pásmo již potřetí připravila ve spolupráci se studenty Dana Beranová. Kromě ní a Písničkářů Ze šuplíku (s novým houslistou Jiřím Smutkem - jak symbolické při „loučení“) vystoupili Ilona Pluhařová, Václav Franc, poprvé Andrea Kozmová, Danina dcera Simonka a studenti Lepařova gymnázia, i když většina z nich nenašla odvahu svůj text přednést, takže zaskakovali členové DIVu.

S některými texty z programu se budete moci setkat v květnovém čísle ČAJe. Nutno říct, že se Daně program vydařil, skladba nebyla pouze smutná, jak téma nabízelo, ale naopak, ukázalo se, že loučení může být i veselé, třeba s něčím, co nás provázelo životem a trápilo. Překvapily zajímavé texty studentek a třeba i Danina básnička,

kteřou napsala pro svou dceru.

Dana sice říkala, že to bylo „loučení“ se spolupřáci se studenty, ale já jí moc nevěřím, takže se neloučíme, protože je docela možné, že zase na podzim vyhlásí nové téma pro čtvrtý večer tvorby zavedených i začínajících autorů okořeněný hudbou.

Václav

PO SLEPIČÍ KDÁKNUTÍ

Patnáctkrát už „zakdákala“ Řehečská slepice, naposledy v sobotu 2.dubna 2016. A měl jsem na pomyslném jevišti krásný pocit, když naše vystoupení provázely salvy smíchu a neutuchající potlesk. Musím poděkovat Daně Beranové, její hudební kritička Svatava Vrzalová i zubařka Zuzana Zubatá krásně zapadly do koncepce přednášky „Život a dílo Václava France“.

Měl jsem radost z hojné účasti diváků, soutěžících, ale i těch, kteří třeba nesoutěžili v letošním ročníku nebo prostě neuspěli, a přesto vážili mnohdy dalekou cestu. Neboť to je ukázka, že slepičí program lidi přitahuje. Krásně to vyjádřil na facebooku Jan Lipšanský: „Také letos se, zaplat' Pán Bůh, konala Řehečská slepice!“

Dojmy a pocity jsou ještě čerstvé, neutříděné, ale v každém případě pozitivní, prostě má smysl škrábat se na tu „řehečskou osmitisícovku“, jak jsem v závěrečném slově přirovnal pořádní soutěže s nástrahami horských velikánů. A tak mám v počítači založen nový soubor „SLEPICE 2017“, přístě bude o úřednicích, úředním šimlu, razítkách a kancelářských historkách. Už mám v hlavě zárodek budoucího programu a zase stojím někde v údolí a koukám se zatím z uctivé vzdálenosti na vrchol, který by měl být dosažen za pomoci všech, kterým musím poděkovat za dosavadní spolupřáci, zase v dubnu příštího roku.

Václav

Foto z březnového programu „Loučení“ v jičínské knihovně. Po akci diskutují s hlavní organizátorkou Danou Beranovou ostatní aktéři akce.

Foto: Žantovský

KOBRA

Kulturní občasník regionálních autorů

Interní tiskovina regionálních autorů Jičínska

Připravil : Václav Franc, K Hájku 1724, 509 01 Nová Paka

Franczub@seznam.cz

Ročník 17. Číslo 4. Duben 2016.

(3.dubna 2016)

www.ikobra.cz